Motion till riksdagen 1985/86:461

Iréne Vestlund m. fl. (s)

Förslag om tilläggsbudget III till statsbudgeten för budgetåret 1985/86 (prop. 1985/86:125)

Under många år har kunnat skönjas hur arbetsmarknaden i Bergslagen försvagats genom strukturkriser. Sedan 1984 är genom regeringens första Bergslagsprogram Bergslagsområdet definierat som en krisbygd. Särskilda stödmedel har anvisats. Genom regeringens proposition 1985/86:125 med förslag om tilläggsbudget III till statsbudgeten för budgetåret 1985/86 har regeringen lagt fram ett andra program för Bergslagens utveckling. Därigenom tas ett ytterligare steg för att hejda den pågående negativa utvecklingen.

En kommun som berörs av propositionens förslag är Hedemora. Där har på sistone en tidigare endast fruktad utveckling börjat bli verklighet. Farhågorna ser till och med ut att överträffas.

På kort tid har tre av stöttepelarna inom kommunens näringsliv börjat svikta. I Långshyttan ifrågasätts hela existensen för Avesta AB Klosterverken med 270 anställda. Redan förut har på ett par år den lilla bruksorten förlorat mer än 200 arbetstillfällen. I Hedemora stad har Hedemora AB (kommunens största verkstadsföretag) som ett första steg i en rekonstruktion och en eventuell försäljning till ny ägare varslat 60 anställda.

I Garpenberg har Boliden Mineral AB vidtagit åtgärder som på kort sikt innebär att 80 arbetstillfällen försvinner. De vikande metallpriserna gör att företaget utreder en nedläggning av den största gruvan i Garpenberg med bortfall av ytterligare ca 200 arbetstillfällen som följd. För bara några månader sedan såg bygden fram emot öppnandet av en tredje silvergruva, Dammsjögruvan. Den skulle ha inneburit 150 nya arbeten i stället för den minskning som nu är på väg. Utöver detta pågår en successiv avveckling av stora delar av den i Hedemora tidigare så viktiga vården av psykiskt utvecklingsstörda. Omstruktureringen av den psykiatriska vården får direkta, negativa följder på sysselsättningen inom Hedemora kommun.

När sysselsättningsminskningar drabbar en kommun finns ofta alternativa arbetsplatser i grannkommuner på pendlingsavstånd. I Hedemora är det inte så. Söder om kommunen finns Avesta kommun, som under 1970- och 1980-talens stålkris haft en kraftig och oavbruten befolkningsminskning. Norr om kommunen finns Säters kommun, vars dominerande arbetsplats, Säters sjukhus, genom den nämnda omstruktureringen av den psykiatriska vården, är kraftigt drabbad. Den gynnsamma befolkningsutvecklingen i Säters kommun gäller den del av kommunen som ligger närmast Borlänge. Nordost om Hedemora kommun ligger Hofors, den hårdast drabbade av alla Bergslagskommunerna. I sydväst ligger Norberg, som också gått kraftigt

tillbaka, både genom gruvnedläggningar och avslutning av järnindustri. Uppräkningen kan göras ännu längre. Undan för undan försvagas samtidigt underlaget för den tidigare ganska goda kommersiella servicen.

Hedemora ingår i de särskilt utpekade Bergslagskommunerna. Men de åtgärder som i propositionen föreslås för de ingående kommunerna är inte tillräckliga för Hedemoras del, framför allt inte på kort sikt. De kommuner som gränsar till Hedemora och som tillhör Bergslagskommunerna ingår samtliga i stödområde C. Om Hedemora skall kunna få kompensation för de förlorade och hotade arbetstillfällena, är det nödvändigt att kommunen tillförs stödområdet och därmed får del av de förmånligare stöd som utgår där.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om överföring av Hedemora kommun till stödområde C.

Stockholm den 4 april 1986

Iréne Vestlund (s)

Ove Karlsson (s)

Inger Hestvik (s)

Leo Persson (s)

Bo Södersten (s)

Bengt-Ola Ryttar (s)